DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXII.
November
2019
Číslo 11

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Spoločenstvá

Mesiac november je neodmysliteľne spojený so všetkými svätými aj so všetkými zosnulými, čo liturgicky slávime hneď v prvých dňoch mesiaca. Pripomína nám to, že sme súčasťou veľkého spoločenstva, ktoré je súčasťou našej viery. V kréde vyznávame, že veríme v spoločenstvo svätých. Bratia a sestry sme nielen tu na zemi. Našimi bratmi a sestrami sú aj tí, ktorí už nás predišli do večnosti, naše spoločenstvo s nimi sa ich smrťou nekončí. My žijúci sme časťou spoločenstva svätých, keďže „putujeme“ tu na zemi do nebeského kráľovstva, sme Cirkev putujúca. Tí, ktorí už sú v nebi, teda svätí, sú už Bohom oslávení, preto im hovoríme Cirkev oslávená. Oni nám môžu pomáhať svojim príkladom a príhovorom na našej pozemskej púti. Tí, ktorí sú v očistci, teda sa pripravujú, aby mohli byť v nebi, keďže sa očisťujú utrpením, hovoríme im Cirkev trpiaca. Títo potrebujú našu pomoc, naše modlitby. To je podstatou Dušičiek, aby sme sa modlili za našich zosnulých, získavali pre nich odpustky a pomáhali im dostať sa čím skôr do neba, lebo oni sami si už pomôcť nemôžu, sú odkázaní na našu pomoc.

Aj tohtoročná novéna súvisí so spoločenstvom. Témou budú malé spoločenstvá, ktoré sú budúcnosťou Cirkvi.

Človek je tvor spoločenský. Už pri stvorení človeka Boh konštatuje, že nie je dobré byť človeku samému. Veď sme stvorení na Boží obraz, a Boh nie je samotár, ale Najsvätejšia Trojica – teda spoločenstvo troch Božských osôb. Každý z nás sa narodil do spoločenstva - do rodiny a je predurčený na to, aby žil v spoločenstve. Členovia spoločenstva si pomáhajú, ale si aj delia povinnosti. V spoločenstve nemôžeme iba prijímať, ale musíme aj dávať.

Buďme si vedomí, že sme súčasťou spoločenstiev, že nikto z nás nie je ostrovom samým pre seba. Prispejme svojím dielom k fungovaniu a zveľaďovaniu našich spoločenstiev.

(pokračovanie na strane 2)

Spoločenstvá

(pokračovanie zo strany 1)

Utiekajme sa s dôveru k Trnavskej Panny Márii, našej nebeskej matke, ktorá zotrvávala na modlitbách s apoštolmi, ktorá pomáhala a ochraňovala našich predkov a ktorá aj nám podáva pomocnú ruku a rozprestiera nad nami ochranný plášť. V týchto dňoch obzvlášť pamätajme na našich zosnulých, modlime sa za nich a vyprosujme im Božie milosrdenstvo, ale nezabúdajme na nich ani počas roka. Všetci Boží svätí a sväté, orodujte za nás putujúcich tu na zemi i za našich zosnulých trpiacich v očistci.

Peter Škultéty

Hodová kázeň – Košolná 15.9.2019

Hľadajme slávu v kríži nášho Pána Ježiša Krista. On je naša spása, náš život, naše vzkriesenie, on nás oslobodil a spasil. Týmito slovami úvodného spevu, drahí bratia a sestry, začína obrad dnešnej sv. omše. Kríž bol v staroveku chápaný ako potupný nástroj umučenia a smrti. Tých najväčších a najhorších zločincov usmrcovali týmto nástrojom. Ešte aj na začiatku kresťanstva, nebol kríž niečo, čím by sa nasledovníci Krista veľmi pýšili pred týmto svetom. Pohania stále chápali kríž ako potupný symbol. A kresťania ho začali až časom chápať ako symbol spásy a úcty aj pod vplyvom sv. apoštola Pavla, ktorý v liste Galaťanom píše: ***Ale ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista, cez ktorý je svet ukrižovaný pre mňa a ja pre svet.*** Kríž má byť teda pre kresťana a aj sa pre nás stal niečím, čím sa chválime. Je to symbol kresťanstva, symbol našej identity. Krížom dávame Bohu a celému svetu najavo, že sme vďační za vykúpenie ľudstva z otroctva hriechu a za spásu a slobodu Božích detí, ktoré sme skrze Kristovu smrť na kríži získali. Nejde teda o nejakú falošnú, či nesprávnu úctu človeka drevu – výtvoru ľudských rúk. My v kríži vidíme a uctievame samotného Boha, ktorý nás cez kríž zachránil. Kríž je zároveň symbolom ľudského utrpenia a bolestí. Sami hovoríme, keď nás niečo trápi, že nesieme svoj kríž. Tak, ako sme to pred chvíľou počuli v slovách sv. Pavla: máme sa chváliť krížom, ***cez ktorý je svet ukrižovaný pre mňa a ja pre svet.*** Toto sú dva dôležité aspekty kríža, ktoré si každý jeden z nás musí uvedomiť a prijať do svojho života. Prvý: svet je ukrižovaný pre mňa. Boha pribili na kríž moje hriechy. Nemôžem sa vyhovárať na iných. Samozrejme, Boh nezomrel len pre mňa a pre moje hriechy. Každý jeden človek je hriešny. Ale tu a ani nikde inde neplatí kolektívna vina a nemôžem k tomu pristupovať ako zbabelec, ktorý sa vyhovára na iných. Ja nie som zodpovedný za konanie iných ľudí, len za to svoje. Každý jeden z nás bol stvorený so slobodnou vôľou a tak sa každý jeden z nás rozhoduje, čo spraví a čo nie. A tak ja stojím pred krížom, na ktorom visí usmrtený Boží Syn a viem, že som ho tam pribil ja. Kríž s mŕtvym Ježišom je moje dielo, výsledok môjho zmýšľania a správania. A ak som zrelý človek, dokážem za svoje správanie niesť aj následky. Našťastie pre nás, nevyplývajú pre nás z tejto Bohovraždy žiadne zlé následky. Práve naopak – len dobré. Boh nám všetko odpustil v kríži svojho Syna – aj to, že sme ho tam pribili. Náš Boh nie je krvilačným Bohom, ktorý by za to žiadal pomstu. Kríž bol dielom spravodlivosti, ktorým Boh namiesto nás zadosťučinil za naše hriechy a zároveň bol kríž dielom lásky, ktorým Boh človeka zachránil pred večnou smrťou a zatratením, teda pred tým, že by sme viac nemali šancu byť s Bohom a žiť s Bohom v jednom spoločenstve, v spoločenstve lásky. Ten druhý aspekt Pavlovho výroku – ja som ukrižovaný pre svet – je niečo, čo si uvedomujeme v našom živote viac a zažívame to dennodenne. Môj kríž. Moje bolesti a trápenia. Nájsť v tomto

zmysel, vedieť to aspoň čiastočne pochopiť, ale hlavne vedieť to prijať vo svojom živote, to dokáže človek iba s vierou. Iba s očami upretými na kríž, kde človek vidí dielo svojich rúk, svojich činov, keď si uvedomí, čo spôsobila jeho hriešnosť – ako nevinný Boh musel zomrieť za vinného človeka – teda iba ak toto vidíme, chápeme a prijímame, iba vtedy dokážeme pochopiť a prijať naše vlastné kríže a na otázku: Bože, prečo? - nachádzame odpoveď v pohľade na kríž. Drahí bratia a sestry, toto sú veci, ktoré sa dotýkajú nášho každodenného života. Veci, ktoré hýbu naším životom i životom iných ľudí. Veci, ktoré hýbu našou vierou i vierou ľudí okolo nás. Je dobré a dôležité toto všetko si premeditovať a ak sa chceme nielen volať kresťanmi, ale dobrými kresťanmi aj byť, musíme tieto veci prijať do svojho života, podľa nich aj žiť a tak spolu s Kristom v našich krížoch spoluvykupovať tento svet. A pri tomto všetkom nezabúdajme na tú, ktorej sviatok dnes slávime – na Bolestnú Matku. Tá prijala Boží plán spásy vo svojom živote a zostala svojmu fiat verná do konca svojho života. Nie je v živote človeka asi väčšej bolesti, ako keď prežije vlastné dieťa. Márii sa to stalo, ale jej vieru to nezlomilo. Práve viera jej dala silu vydržať pod krížom až do konca. A túto jej vernosť Boh odmenil. Aj nás čaká takáto Božia odmena, ak v nesení svojich krížoch vytrváme a dokážeme ich obetovať Bohu za spásu svoju i celého sveta.

P. Miloš Zárecký OT,
farár v Dolných Orešanoch

Zvony kostola vo Zvončíne

Zvon Svätý Ján Nepomucký a Svätý Vendelín (malý zvon)

Tón: g/2
Priemer: 510 mm
Hmotnosť: ~ 80 kg
Lejár, rok uliatia: Karol Filgrader, Trnava 1802

Malý zvon sa nachádza v južnom poli trojpoľovej oceľovej zvonovej stolice. Má šesťramennú korunu prichytenú k rovnej oceľovej hlavici. Pod príklopom koruny sa nachádza ruka, ktorej vztýčený ukazovák ukazuje na sever a zároveň udáva smer čítania nápisu, ktorý sa nachádza pred ním:

IN HONOREM S. VENDELINI IMPENSIS CAPELLAE ZVONCÖINENSIS

Preklad:
NA POČESŤ SVÄTÉHO VENDELÍNA VYROBENÝ KAPLNKE ZVONČÍNSKEJ

Nápis je z vrchnej a zo spodnej strany lemovaný jednou plastickou linkou. Nad plastickou linkou z vrchnej strany sa nachádza dookola obiehajúci, opakujúci sa florálny ornament s motívom listov a bobúľ. Pod plastickou linkou zo spodnej strany sa nachádza dookola obiehajúci, opakujúci sa florálny ornament s motívom listov a bobúľ a na východnej strane je do ornamentu zakomponovaný reliéf kvetu s desiatimi lupeňmi. Na severnej strane drieku zvona sa nachádza reliéf svätého Vendelína a na južnej strane drieku zvona sa nachádza reliéf svätého Jána Nepomuckého ako v rukách drží kríž. Na severový-

chodnej strane drieku zvona sa v erbe zvonolejára nachádza štvorriadkový nápis:

FVSA PER
CAROLVM FILL
CRADER * TYRN
AVIAE A. 1802.

Preklad:
ULIAL KAROL FILGRADER * TR-
NAVA ROKU 1802

Nad prechodom k úderovému vencu zvona sa nachádza štvorica plastických liniek. Zvon má padajúce priviazané srdce a poháňa ho elektromagnetická cievka, ktorá ho hojdá na strany východ a západ.

Zvon Svätá Anna (veľký zvon)

Tón: e/2
Priemer: 633 mm
Hmotnosť: ~ 150 kg
Lejár, rok uliatia: Bratia Fischerovci, Trnava 1923

Veľký zvon sa nachádza v severnom poli trojpoľovej oceľovej zvonovej stolice. Má tanierovú korunu prichytenú na rovnej liatinovej hlavici typickej pre zvony od bratov Fischerovcov. Pod príklopom koruny sa nachádza dookola obiehajúci, opakujúci sa florálny ornament s motívom listov a kvetov s piatimi lupeňmi, ktorý je z hornej strany lemovaný jednou plastickou linkou. Na západnej strane drieku zvona nájdeme umiestnený reliéf svätej Anny s malou pannou Máriou, pod ktorým sa nachádza jednoriadkový nápis:

SV. ANNA ORODUJ ZA NÁS.

Na náprotivnej strane nájdeme umiestnený trojriadkový nápis:

KU CTI A SLÁVE BOŽEJ
Z MILODAROV OBČANOV ZVON-
ČANSKÝCH
SOM SHOTOVENÝ R. 1923.

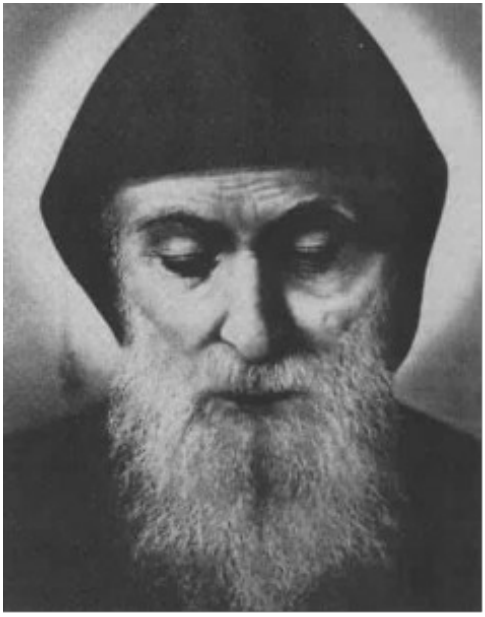
Prechod k úderovému vencu zvona je zdobený dookola obiehajúcim, opakujúcim sa florálnym ornamentom s motívom listov, ktorý je z vrchnej strany lemovaný trojicou plastických liniek a zo spodnej strany jednou plastickou linkou. Zvon má priviazané padajúce srdce a je poháňaný elektromagnetickou cievkou, ktorá ho hojdá na strany východ a západ.

Matúš Sedlák

Svätý Charbel

Svätý Charbel Makhlouf (Šarbel), sa narodil 8. mája 1828, v malom, horskom mestečku Bekaa Kafra, 140 km na sever od Bejrútu, v severnom Libanone, ako piate dieťa chudobných roľníkov. Pri krste dostal meno Jozef Anton. Jeho rodičia boli katolíci maronitského obradu. Keď mal Jozef tri roky, zomrel mu otec. Jeho výchovy sa ujal strýko, ktorý poskytol chlapcovi dobrú kresťanskú výchovu. Vďaka kresťanskej rodine získal veľkú záľubu v modlitbe. Navštevoval aj svojich strýkov – eremitov, kde sa sám nadchol pre takýto život. Ako 14-ročný sa utiahol do jaskyne, kde trávil celé hodiny rozjímaním. Cítil povolanie na mníšsky život, ale strýko mu to nechcel dovoliť. Až po dosiahnutí 23 rokov, v roku 1851, tajne odišiel z rodičovského domu do kláštora Panny Márie, kde strávil svoj prvý rok ako mních. Potom odišiel do opátstva

sv. Marona v Annayi k maronitom, kde zložil 1. novembra 1853 prvé rehoľné sľuby a prijal meno Charbel (Šarbel), meno mučeníka z druhého storočia. Potom pokračoval v teologických štúdiách v opátstve sv. Kobriana a Justíny v Kfifane (Batroun) a 23. júla 1859 v Bkerky bol vysvätený za kňaza. Šestnásť rokov žil v Annayi v opátstve sv. Marona. Keď mal 36 rokov požiadal o povolenie k pustovníckemu životu v samote. Predstavený mu však nevyhovel a poveril ho návštevami v rodinách a službou chorým s udeľovaním sviatostí. Charbel sa tak stal putujúcim mníchom, prinášajúcim to najdôležitejšie - pokoj, lásku, uzdravenie. Večer Charbel chodil do kuchyne prosiť o olej do lampy, aby mohol v činnosti pokračovať. Tam si raz sluha skúsil z neho vystreliť a namiesto oleja mu do lampy nalial vodu. Charbel nič netušiac v cele lampu zapálil a pokračoval v práci. Pred polnocou mu predstavený prišiel vytknúť previnenie proti príkazu, o ktorom on nevedel, že kvôli potrebe šetriť olejem mali byť už všetky lampy dávno zhasnuté. Kňaz Charbel pokorne výčitku prijal, ale neskôr sa sluha priznal, čo urobil a zistilo sa, že kňaz cez 4 hodiny svietil obyčajnou vodou. Predstavený potom dal správu patriarchovi a Charbelovi sa po tejto príhode v roku 1875 dostalo vytúženého povolenia odísť do pustovne sv. Petra a Pavla, vzdialenej asi pol hodiny od kláštora, ktorá tiež patrila do opátstva. Tam sa v úplnej mlčanlivosti, modlitbe a ešte prísnejšom umŕtvovaní úplne zjednotil s Kristom. Pustovňa bola v nadmorskej výške 1350 metrov a žili v nej traja rehoľníci. Cela otca Charbela mala len šesť štvorcových metrov. Pod habitom nosil vždy srstenú košeľu, spal len niekoľko hodín, jedol veľmi skromnú stravu bez mäsa – zo zvyškov, čo nezjedli rehoľníci, a aj to len raz za deň. 10 hodín denne vykonával najťažšie práce. Centrom jeho života bola Eucharistia. Denne slávil v kaplnke pustovne svätú omšu. Dlho sa na ňu pripravoval a po jej skončení zotrval vyše dve hodiny v ďakovnej modlitbe. Jeho najobľúbenejšou modlitbou bola adorácia pred Eucharistiou. Meditoval nad Svätým písmom, neustále sa modlil a pracoval. Miloval Pannu Máriu, modlieval sa ruženec. Nenávidel hriech, ale miloval hriešnikov a modlil sa za ich obrátenie. Modlil sa za duše trpiace v očistci a zvlášť za tie, za ktoré sa nik nemodlí. Nikdy sa nesťažoval, vždy bol milý, spokojný a radostný. Keď prichádzali k nemu príbuzní chorého s prosbou o modlitbu za uzdravenie, vyzýval k trvalej modlitbe: *„Buďte trpezliví a odovzdajte sa do Božej vôle. Pán Boh nám dá všetko, čo potrebujeme k spáse. Spoliehajte sa na neho.“* Vždy, keď bol niektorý chorý uzdravený, zvolal: *„Nič som pre teba neurobil, iba som sa modlil!“* Šarbel si každý večer robil dôkladné spytovanie svedomia. Spovedal sa každý týždeň. Radil: *„Netráp sa o veci tohto sveta, ale o večný život a súd.“* Ježiš skrze svätca robil rôzne znamenia a zázraky. Ako pustovník žil dvadsaťtri rokov. 16. decembra 1898 ako sedemdesiatročný slúžil svätú omšu v sýrsko – maronitskom obrade. V momente poz-

dvihovania dostal mozgovú porážku. Veriaci ho previezli do jeho pustovne, kde prežil osem dní v ťažkej agónii. Zomrel 24. decembra 1989 - na Štedrý večer. Pochovaný bol na cintoríne opátstva 25. decembra v spoločnom rehoľnom hrobe. Prvú noc po pohrebe sa nad miestom, kde bol pochovaný, objavilo oslepujúce tajomné svetlo, viditeľné v celej doline, ktoré svietilo neustále 45 nocí od pohrebu. Vyvolalo to rozruch v celom okolí. Tisíce kresťanov a moslimov prichádzalo k jeho hrobu, aby mohli tento pozoruhodný jav vidieť. Preto hrob otca Charbela otvorili v prítomnosti lekára a úradných svedkov. V hrobe bola voda a blato, ale mŕtvola svätého pustovníka bola neporušená. Po exhumácii telo podrobili dôkladnej prehliadke, ktorá potvrdila, že na tele neboli najmenšie stopy po rozklade a vydávalo príjemnú vôňu a tekutinu neznámeho pôvodu (akýsi druh séra s krvou). Táto tekutina vyteká zo svätcovho tela dodnes. Proces beatifikácie a kanonizácie sa začal v roku 1925. Pri exhumácii v roku 1927 našli telo neporušené – malo teplotu žijúceho človeka. Pretože v roku 1950 začala z hrobky vo veľkom množstve vytekať tajomná tekutina, patriarcha Maronitskej cirkvi vydal príkaz na otvorenie hrobu a exhumáciu telesných pozostatkov. Prítomná bola lekárska komisia, predstavitelia Cirkvi a štátni úradníci. Telo pustovníka vyzeralo tak, ako v okamihu smrti: bolo zachované v dokonalom stave. Tajomná tekutina neustále vychádzajúca z tela spôsobila koróziu kovovej rakvy a prederavila mramorovú hrobku. V tom roku zaznamenali v Annayi rekordný počet zázračných uzdravení a obrátení. Kláštor v Annayi sa stal cieľom pútí nielen kresťanov, ale aj moslimov a pútnikov iných vyznaní. 7. augusta 1952 bola znova urobená exhumácia telesných pozostatkov otca Charbela za prítomnosti sýrsko-katolíckeho patriarchu, biskupov, piatich profesorov medicíny, ministra zdravotníctva a iných pozorovateľov. Telo svätého pustovníka bolo neporušené, ponorené v tajomnej tekutine, ktorú telo neustále produkovalo. Znova bolo vystavené pre verejnosť od 7. do 25. augusta. Odhadom dodnes vytieklo zo svätcovho tela 20 000 litrov tekutiny. Tekutinu zachytávajú a distribuujú v ampulkách (nesmie sa predávať). 9. októbra 1977 bol rehoľník Šabrel Svätým Otcom Pavlom VI. vyhlásený za svätého. Jeho sviatok slávi Cirkev 24. júna. Zázračne zachovalé telo je vystavené v kláštore maronitov v Annayi. Pútnici tam prichádzajú prosiť o duševné i telesné uzdravenia, o zachovanie manželstva. 8. mája 1950 sa stala zvláštna vec. Niekoľko maronitských mníchov si pri hrobe svätého Charbela urobilo skupinovú fotografiu. Po vyvolaní obrázkov zistili, že sa na fotografii objavila navyše tajomná postava mnícha. Starší rehoľníci v nej spoznali otca Šarbela. Roku 1992 švédske a britské noviny, medzi nimi i The Guardian, informovali o pätnásťročnej Samire Hannach, ktorej sa zjavil svätý Charbel u nej doma neďaleko Štokholmu. Odvtedy z portrétu svätého Charbela, ktorý má Samira vo svojej izbe, vyteká zvláštny olej, ktorý má liečivé účinky. V chráme svätého Charbela v meste Annaya sa nachádza bohatá dokumentácia o vyše dvadsaťtritisíc zázračných uzdraveniach. Iste je to však len malá časť zázračných znamení, ktoré sa stali na príhovor svätého pustovníka z Libanonu, často jednoduchou modlitbou v jeho mene. Desať percent z nich sa týka nepokrstených, moslimov a vyznáva-

čov iných náboženstiev. Spomedzi tisícich zázračných uzdravení pripisovaných príhovoru svätého Charbela boli tri cirkevne schválené počas procesu jeho blahorečenia a svätorečenia. Začiatkom januára 1993 Nouhad Al-Chami, päťdesiatdeväťročná Libanončanka, matka dvanástich detí, úplne ochrnula na ľavú stranu. Jej stav navyše komplikovalo upchatie krčnej tepny. Nouhad mohla jesť a rozprávať len s čoraz väčšími ťažkosťami. Podľa názorov lekárov bolo možné ešte skúsiť operáciu, ale šance na úspech boli minimálne. Najstarší syn chorej matky, Saad, sa vybral na púť do neďalekého kláštora v Annayi, kde sa nachádza hrob svätého Charbela, a tu na jeho príhovor prosil za uzdravenie svojej matky. Po návrate domov jej natrel krk tekutinou, ktorá vyteká zo svätcovho tela. Najbližšiu noc mala zvláštny sen. Snívalo sa jej, že pri jej lôžku sa objavil svätý Charbel a povedal jej, že jej prišiel operovať krk. Keď sa sen skončil, Nouhad sa prebudila a s radosťou zistila, že jej ochrnutie úplne zmizlo. Sama vstala z postele a bez akýchkoľvek ťažkostí začala chodiť po izbe. Keď sa pozrela do zrkadla, zistila, že má na krku po oboch stranách dve jazvy, každú s dĺžkou 12 centimetrov, so švami, z ktorých viseli konce čiernych chirurgických nití. Na druhý deň Nouhad navštívila nemocnicu v Bejrúte a stretla sa s lekármi, ktorí ju liečili. Po dôkladných vyšetreniach a odstránení stehov zistili, že z lekárskeho hľadiska sa jej úplné uzdravenie nedá vysvetliť a tak perfektne zašité rany ešte nevideli. Jednej noci sa jej vo sne znova zjavil svätý Charbel a povedal jej: *„Operoval som ťa, aby sa ľudia obrátili, keď uvidia tvoje zázračné uzdravenie. Veľa ľudí sa odvrátilo od Boha, prestali sa modliť, pristupovať k sviatostiam a žijú tak, ako keby Boha nebolo. Prosím ťa, aby si chodila do kláštora v Annay na svätú omšu každý 22. deň v mesiaci. Na pamiatku tvojho uzdravenia až do konca života budú tvoje pooperačné rany každý 22. deň v mesiaci krvácať.“* Odvtedy Nouhad putuje každého 22. v mesiaci do kláštora, kde putujú tiež tisíce pútnikov. V ten deň jej rany na krku krvácajú. Obraz svätého Charbela, ktorý má Nouhad vo svojom dome, začal vylučovať voňavý olej, ktorý má také zloženie, aké sa v prírode nevyskytuje.

Modlitba za potrebné milosti na príhovor svätého Šarbela

Nekonečný svätý Bože, ty sa obdivuhodne prejavuješ vo svätých. Povolal si svätého Charbela, rehoľníka a pustovníka, aby žil a umieral pre Ježiša Krista. Dal si mu silu odpútať sa od sveta, aby nad ním zvíťazil čnostným životom rehoľníka a pustovníka. Prosíme ťa o milosť, aby sme ťa podľa príkladu svätého Charbela milovali a slúžili ti ako on. Všemohúci Bože, ty si na príhovor svätého Charbela prejavil svoju moc mnohými zázrakmi. Na jeho orodovanie nám udeľ milosti, o ktoré ťa prosíme (tu povedz, o aké milosti prosíš). Amen. Otče náš, Zdravas´Mária a Sláva Otcu. (Imprimatur: Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup)

spracoval Peter Škultéty

Poďakovanie

Život je plný rôznych skúšok. Jedna, zdravotná, ma postihla 28.8.2019. V tento deň, v okruhu mojich kolegov, som pocítila bolesť v zátylku a následne som stratila vedomie. Sanitka, prevoz na urgent, diagnóza: krvácanie do mozgu, letecký prevoz na neurochirurgiu Kramáre. Riešenie: Zastaviť krvácanie. Výsledok: Zákrok sa nepodaril, zaliaty je celý mozog, situácia je kritická. Pacientka je v umelom spánku na pľúcnej ventilácii. Mozog si musí odpočinúť, o štyri dni pôjde na magnetickú rezonanciu. Čo ďalej? Uvidíme. V laickej reči: Odpísaná. Našťastie sa našli aj ľudia, ktorí poradili a aj pomohli s preložením na inú súkromnú kliniku CINRE v Petržalke, kde do hodiny v neskorých nočných a skorých ranných hodinách krvácanie úplne zastavili a ošetrili ďalšie možné cievne defekty. Z lekárskeho

hľadiska bolo teda urobené všetko, čo sa dalo. Záležalo už len na organizme, ako sa s tým vysporiada. Z umelého spánku ma začali preberať v deň, kedy mi mali na Kramároch robiť ešte len magnetickú rezonanciu. Zobúdzanie trvalo takmer päť dní. Zdravotný stav sa začal rýchlo zlepšovať. Mohla som byť prevezená na neurochirurgiu do Trnavy, kde som sa postupne učila rozprávať, chodiť a samostatne jesť. V súčasnosti som už v domácom liečení. Zostáva mi už len poďakovať vedeniu kliniky CINRE, jej primárom, lekárom, operačnému tímu a celému personálu za príkladnú starostlivosť, tak isto aj neurochirurgii v Trnave od primára po sestričky. Poďakovať chcem aj môjmu manželovi, ktorý ma každý deň navštevoval, častokrát iba na päť až desať minút, v Bratislave (len toľko mal povolené), rozprával mi a povzbudzoval ma, i keď nikto nedokázal povedať, či ho vnímam alebo nie. Tak isto ďakujem za návštevy mojim deťom, sestre, priateľom, za modlitby mojej matky, ktorá prežila niečo podobné pred jedenástimi rokmi. Pátrovi Viktorovi Mišuthovi ďakujem za pomazanie chorých a svätú omšu odslúženú za mňa v Bratislave, neznámemu kňazovi, ktorý ma požehnal relikviou a pomazal olejom sv. Šarbela, nášmu p. farárovi Petrovi Škultétymu za sv. omšu v našom kostole, mojim priateľom, ktorí sa v úzkom kruhu každodenne modlili litánie k sv. Šarbelovi za moje uzdravenie, a všetkým nemenovaným, ktorí na mňa v modlitbách mysleli. Ďakujem samozrejme aj pánu Bohu, že modlitby všetkých známych i neznámych boli vyslyšané. Na záver mi dovoľte ešte raz verejne poďakovať operačnému tímu kliniky CINRE pod vedením primára MUDr. Ivana Vuleva PhD., MPH, FCIRSE: *31.8.2019 ste vrátili manželovi manželku, deťom matku, vnukovi babku, matke dcéru, sestre sestru, priateľom priateľku, kolegom kolegyňu, mne život. ĎAKUJEM.*

Katarína Martinkovičová

Púť do Mariazellu

V sobotu 28. septembra o 6:00 hodine ráno sme sa autobusom vydali na púť do Mariazellu, mariánskeho pútnického miesta, takého rakúskeho Šaštína. Ešte pred rakúskymi hranicami sme sa stretli s druhým autobusom pútnikov zo susednej farnosti Dolné Orešany a spoločne sme putovali do Mariazellu. Po niekoľkohodinovej ceste sme prišli do cieľa a ako prvý bod sme mali o 11:00 hod. spoločnú sv. omšu v kaplnke sv. Michala, keďže v bazilike nebolo možné mať sv. omšu, lebo rakúsky hasiči tam mali slávnostný program. Po sv. omši bol rozchod na obed a nakupovanie, po ktorej sme sa stretli, aby sme sa spoločne pomodlili krížovú cestu. Na vrchole kalvárie sme si spravili spoločnú fotku. Potom

sme ešte mali rozchod a o 16:00 hodine sme vyrazili na cestu späť. Vo večerných hodinách sme šťastne dorazili domov vďační za požehnaný, aj keď upršaný čas púte.

Peter Škutéty

Kázeň – Mariazell 28.9.2019

Drahí bratia a sestry! Prišli sme na púť sem do Mariazellu, aby sme si uctili Matku Božiu. O založení tohto pútnického miesta existujú rovno tri legendy. Tá najstaršia hovorí, že opát z kláštora sv. Lambrechta v Štajersku vyslal svojho mnícha Magnusa, aby bol duchovným v tomto údolí. Mních si

vyprosil u opáta možnosť zobrať so sebou aj sošku Matky Božej. Keď prichádzal do tohto údolia, zatarasil mu cestu veľký kameň, cez ktorý nemohol prejsť. Vtedy sa začal Magnus modliť k Matke Božej a cesta sa uvoľnila. Keď prišiel na miesto, položil sochu na drevený peň a vystaval okolo nej celu, ktorá slúžili ako kaplnka a zároveň ubytovanie preňho. Tak vznikol aj názov Mariazell – Máriina cela. Druhá legenda hovorí, že moravský markgróf Henrich a jeho žena boli na príhovor Matky Božej Mariazellskej uzdravení z ťažkej choroby. Z vďaky podnikli púť na toto miesto a nechali tu postaviť prvý kamenný kostol. No a tretia legenda hovorí o uhorskom kráľovi Ľudovítovi I., ktorí z vďaky za výhru v bitke nad Osmanmi dal postaviť na tomto mieste gotický kostol.

Miesto spojené nielen s týmito tromi legendami či zázrakmi, ale určite s mnohými ďalšími, ktoré boli vyprosené u Pána Boha na príhovor Matky Božej. Aj my sme národ, ktorý je hlboko prepojený s Máriou a úctou k nej. Aj my máme na Slovensku mnohé mariánske pútnické miesta a uctievame Matku Božiu ako našu hlavnú krajinskú patrónku. Aj my sme sem dnes prišli, aby sme si vyprosili u Pána Boha skrze Matku Božiu to, čo potrebujeme – pevnú vieru, dobré zdravie, Božie požehnanie pre nás a naše rodiny a iné osobné prosby, ktoré tu Bohu a Márii prednášame. V dnešnom prvom čítaní sme počuli príbeh o vyvolení Abrama. Ako sme počuli, Abram mal už 75 rokov, keď ho oslovil jemu neznámy Boh a povedal mu: opusť všetko, čo máš – otčinu i rodinu – a choď, kam ti ukážem. V staroveku ľudia verili, že každá krajina má svojho boha, ktorý tú krajinu i ľudí v nej ochraňuje. No ak človek túto krajinu opustí, stráca i ochranu svojho božstva. A Abram je vyzvaný cudzím Bohom, aby opustil všetky svoje istoty, všetku svoju rodinu a šiel do neznámeho sveta. On neletel, necestoval vlakom, loďou či autom – on putoval peši. Tisícky kilometrov peši, lebo mu to povedal niekto, koho predtým nepoznal. Aká veľká a obdivuhodná musela byť viera Abrama, keď sa na niečo také vo svojich sedemdesiatich piatich rokoch podujal. Aký veľký zážitok viery musel mať Abram z tohto jemu neznámeho Boha, ako veľmi ho musel fascinovať, že ho poslúchol na jediné slovo. V dnešnom evanjeliu sme počuli zase iný príbeh veľkej viery. Za jednoduchým dievčaťom z Nazareta prišiel anjel a zvestoval jej, že sa stane matkou tak túžobne očakávaného Mesiáša. Zase jedna veľká skúška v živote človeka zo strany Boha. Mária bola zasnúbená s Jozefom. To preňu znamenalo, že raz určite bude jeho ženou, ale zatiaľ nemohli žiť ako manželia. A tu prichádza anjel a pýta sa jej, či chce spolupracovať s Bohom. Avšak táto spolupráca ju môže stáť život. Ak otehotnie pred sobášom, čaká ju ukameňovanie, lebo by ju ľudia obvinili, že cudzoložila. Riskantný návrh pre jednoduché dievča z neznámeho mestečka. Ale ako pre Abrama, tak i pre Máriu muselo byť stretnutie s Pánom tak ohromné a plné dôvery, že i Mária povedala Bohu svoje áno. Tu sa nám, drahí bratia a sestry, stávajú Abram a Mária veľkými vzormi dôvery v Boha. Oni obaja nás učia, že dôverovať Bohu sa oplatí a naša dôvera bude odmenená veľkými vecami nielen v našom živote, ale i v živote ľudí okolo nás. Prišli sme sem, na miesto, kde môžeme povedať že už milióny ľudí pred nami skladali svoju dôveru v Boha a v jeho Matku a ďalšie milióny prídu po nás. Je to miesto, ktoré je plné modlitieb a dôvery. Miesto, ktoré aj nás učí Bohu dôverovať a odovzdávať mu svoj život.

Prosme pri tejto svätej omši, aby nám Boh dal väčšiu vieru. Prosme ho, aby nám otvoril naše srdcia pre jeho plány s nami. Prosme Matku Božiu, ku ktorej dnes putujeme, aby nám vyprosila u svojho Syna srdcia pokorné a milujúce. Srdcia otvorené pre Boha. Amen.

P. Miloš Zárecký OT,
farár v Dolných Orešanoch

Budúcnosť Cirkvi je v malých spoločenstvách

„Všetci jednomyseľne zotrvávali na modlitbách s Ježišovou matkou Máriou...“ (Sk 1,14)

12.11. – Ut o 17.00	*sv. omša pre rodiny s deťmi* téma: Ako vychovávať deti k otvorenosti pre spoločenstvo s inými; kazateľ: vdp. PaedDr. Marián Bér, TV Lux
13.11. – St o 18.00	téma: Budúcnosť Cirkvi je v malých spoločenstvách kazateľ: J. E. Mons. Prof. ThDr. Jozef Haľko, PhD., biskup, Bratislava
14.11. – Št o 18.00	téma: Ako vytvárať malé spoločenstvá vo farnosti kazateľ: vdp. ThLic. Ing. Jozef Bartkovjak, Rádio Vatikán
15.11. – Pi o 18.00	téma: Zanietenosť pre počúvanie Božieho slova v spoločenstve kazateľ: vdp. Prof. Ing. Peter Dubovský Th.D. SJ, Pápežský bibliský inštitút v Ríme
16.11. – So o 9.30 o 11.30	téma: Malé spoločenstvá v Cirkvi ako prostriedok na prehlbovanie viery, nádeje a lásky hl. celebrant a kazateľ: J.Em. kardinál Raymond Leo Burke, Vatikán *(tridentská liturgia)* hl. celebrant a kazateľ: J.E. Mons. Gyula Márfi, vesprémsky arcibiskup, Maďarsko *(maďarská sv. omša)*
16.11. – So o 18.00	téma: Podstavné znaky manželského spoločestva kazateľ: vdp. Ing. Mgr. Marián Kuffa, Inštitút Krista Veľkňaza, Žakovce
16.11. – So o 24.00	téma: Mladí majú radosť z modlitby a kontemplácie v kruhu spoločenstva kazateľ: vdp. Mgr. Peter Jacko SDB, direktor saleziánskej komunity, Trnava
17.11. – Ne o 9.30	*sv. omša s procesiou* téma: Spiritualita spoločenstva v pastoračných víziách posledných pápežov hl. celebrant a kazateľ: J.Em. kardinál Raymond Leo Burke, Vatikán
17.11. – Ne o 18.00	téma: Problémy a krízy, ktorými v súčastnosti čelia spoločestvá kresťanských rodín; kazateľ: vdp. Ing. Mgr. Jozef Garaj CM, Bratislava

18.11. – Po o 18.00	téma: Malé spoločenstvá ako ohniská uzdravenia a formácie pre zranených, osamelých, závislých a vyhorených kazateľ: vdp. prof. RNDr. ThDr. Ladislav Csontos, PhD. SJ, Teologická fakulta TU, Bratislava
19.11. – Ut o 18.00	téma: Spoločenstvo sa má otvoriť Duchu Svätému, potom prináša bohaté ovocie kazateľ: J. E. Mons. Andrej Imrich, emeritný biskup spišskej diecézy
20.11. – St o 18.00	téma: Ako prispievajú hnutia a inštitúty apoštolského života k jednote Cirkvi kazateľ: vdp. Mons. prof. ThDr. PaedDr. Pavol Dráb, PhD., Teologická fakulta KU, Košice
21.11. – Št o 18.00	téma: Všetci zotrvávali na modlitbách s Ježišovou matkou Máriou hl. celebrant a kazateľ: J. E. Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup

Sväté omše počas Novény:
cez týždeň: 6.30, 8.00, 10.00, 16.00, 18.00
v sobotu: 6.30, 8.00, 9.30, 11:30, 16.00, 18.00, 24:00 mládežnícka sv. omša (21:00 mládežnícky program)
v nedeľu: 7.30, 9.30 s procesiou, 16.00, 18.00

Spoločné pobožnosti (každý deň): 15.00 Korunka Božieho milosrdenstva + Večeradlo
17.00 Rozjímavý ruženec (sobotu 17:00 Akatist)

Spovedanie (každý deň): 7.00 – 12.00 a 15.00 – 18.00

Farské oznamy

Bohoslužby na november

rozpis je orientačný, rozhodujúce sú nedeľné farské oznamy

Sv. omše v týždni
pondelok až piatok v Suchej o 17.00
streda v Košolnej o 16.00
štvrtok vo Zvončíne o 16.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok
1. november – *Všetkých svätých*
17.00 – Suchá, 18.00 – Zvončín, vo štvrtok 31.10. večer s platnosťou na prikázaný sviatok
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná
2. november – *Spomienka na všetkých verných zosnulých, Dušičky*
07.30 – Suchá, 9.00 – Košolná, 9.00 –Zvončín
3. november – *31. nedeľa v cezročnom období*
17.00 – Košolná, v sobotu večer s plat. na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín
10. november – *32. nedeľa v cezročnom období*
17.00 – Zvončín, v sobotu večer s plat. na nedeľu
7.15 – Suchá; 8.45 – Košolná
10.30 – Suchá, hodová sv. omša (sv. Martin)
17. november – *33. nedeľa v cezročnom období*
17.00 – Košolná, v sobotu večer s plat. na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín
24. november – *34. nedeľa v cezročnom období, slávnosť Krista Kráľa*
17.00 – Zvončín, v sobotu večer s plat. na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná
1. december – *1. adventná nedeľa*
17.00 – Košolná, v sobotu večer s plat. na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

dušičky
Spomienková pobožnosť v piatok 1.11. o 15.00 hod. na cintoríne v Suchej za účasti dychovej hudby Suchovanka. Dušičková pobožnosť v sobotu 2.11. o 15.00 hod. na cintoríne v Suchej; vo Zvončíne a v Košolnej po sv. omši. Spoločná modlitba za zosnulých na cintoríne v Suchej pri hlavnom kríži v nedeľu 3.11. o 15.00 hod., od 4.11. do 8.11. po sv. omšiach.

adorácia
V Suchej vo štvrtok po sv. omši do 18.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou.

litánie
V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši alebo popoludní o 14:15.

November 2019
cezročné obdobie

Pi	**1**	**Všetkých svätých**
So	2	Spomienka na všetkých verných zosnulých
Ne	**3**	**31. nedeľa v cezročnom období**
Po	4	Karol Boromejský, biskup
Ut	5	Imrich
St	6	Leonard z Limoges, pustovník
Št	7	Engelbert, mučeník
Pi	8	Bohumír, biskup
So	9	Výročie posviacky Lateránskej baziliky
Ne	**10**	**32. nedeľa v cezročnom období**
Po	11	Martin z Tours, biskup
Ut	12	Jozafát, mučeník
St	13	Stanislav Kostka, klerik
Št	14	Mikuláš Tavelič a spoločníci, mučeníci
Pi	15	Albert Veľký, biskup a učiteľ Cirkvi
So	16	Gertrúda , panna a rehoľníčka
Ne	**17**	**33. nedeľa v cezročnom období**
Po	18	Odo, opát
Ut	19	Mechtilda
St	20	Félix, kňaz a zakladateľ rádu
Št	21	Obetovanie Panny Márie
Pi	22	Cecília, panna a mučenica
So	23	Klement I., pápež
Ne	**24**	**34. nedeľa v cezročnom období nedeľa Krista Kráľa**
Po	25	Katarína Alexandrijská, panna a mučenica
Ut	26	Konrád, biskup
St	27	Amantius, biskup
Št	28	Katarína Labouré , rehoľníčka
Pi	29	Saturnin, biskup
So	**30**	**Ondrej, apoštol**

Ježiš Kristus je jediný, kto dokáže vymaniť všetkých ľudí z ich jarma. Otrok predsa nedokáže darovať slobodu inému otrokovi.

Sv. Charbel

Výročia a pripravované akcie

10.11. – hodová slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa, patróna našej farnosti a nášho farského kostola

13.11. - 21.11. – Novéna k Panne Márii Trnavskej (75. výročie jej začatia)

17.11. – deň výročnej arcidiecéznej poklony Oltárnej sviatosti v Suchej nad Parnou

17.11. – 30. výročie Nežnej revolúcie

Október v našej farnosti

krsty:

* 20.7.2019 Artur a Klára Volneroví, Zvončín
* 26.7.2019 Adam Orlický, Suchá
* 13.9.2019 Aneta Majkútová, Košolná
* 7.7.2019 Emma Burešová, Trnava
* 29.4.2012 Nicklas Matschulat, Nemecko

pohreby:

+ 5.10. Ján Greguš, Suchá, 92 r.
+ 6.10. Cyril Izakovič, Košolná, 65 r.
+ 16.10. Štefan Hrčka, Bratislava, 57 r.
+ 25.10. Vladimír Holovič, Košolná, 66 r.
+ 28.10. Anna Uhlárová, Suchá, 87 r.

sobáše:

26.10. František Kadlec a Ľudmila Kadlecová rod. Hečková

Úmysly Apoštolátu modlitby na november 2019

• **Všeobecný:** Aby sa na Blízkom východe, kde spolu žijú rozličné náboženské tradície, zrodil duch dialógu, stretnutia a zmierenia.

• **Úmysel KBS:** Aby sme v našich modlitbách pamätali na všetkých zosnulých a vyprosovali im nebeskú blaženosť.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Peter Škultéty, farár
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849
Cena: dobrovoľný príspevok